

SUNNUDAGUR

Sunnudag kl. 20.55

Sangur og klangur

Aftur er það Frans Rasmussen, sum stjórnað orkestrinum hjá danska útvarpinum. Operasangarinnir Tina Kiberg og Jørgen Klint fara at syngja eldri og yngri kærleikssangir. Eisini sellisturin Henrik Brendstrup og sjónleikarin Erik Paaske luttaka. Og sjálvsagt verður alt aftur hesa ferð lagt til rættis og fyrstilað av einum vælupplagðum Otto Leisnar, sum m.a. setir tveimum liðum ymiskar tónleikaspurningar.

Sunnudag kl. 21.55

Ein neva av rugi

1 (2). Ensk sendiroð i tveimum pørtum. Films-handritið hevur sin uppuna i brotsskaldsøguni «A Pocketful of Rye» — («uppi ein lumma av korni») eftir Agathu Christie.

Knappliga doyri rikmaðurin Rex Fortescue á skrivstovu sinari í London. Deyðsorsøkin er greið — onkur hevur givið honum eitur. Einasta lögreglan hevur at ganga eftir, er, at annar lummin hjá tí deyða manninum er fullur av rugi.

Miss Marpe, sum vit jú

kenna frá øðrum Agathe Christie filmum, fær at vita um hendingina frá fyrrverandi stovugentu síni Gladys, sum i seinastuni hevur starvast hjá Fortescue.

Tá ið unga einkjan hjá Fortescue eisini verður dripin, gerst Miss Marple bangin. Hon fer at hugsa um eitt gamalt barnaskjaldur. Smb. hesum er tann næsti i roðini — t.v.s. tann næsti sum stendur fyrri tær at verða dripin — Gladys. Hon skundar sær ti avstað fyrri at verja sína gomlu stovugentu.

TÝSDAGUR

Týsdag kl. 22.30

Sylvia Vartan

Starvssøgan hjá sangarinnuni Sylvii Vartan byrjar í 60 árunum. Hon er tá «yeh-yeh»-sangerinna, sum hon sjálf ropar tað. T.v.s. at hon á fronskum sang tekstir, sum vóru beinleiðis tyðingar av amerikonskum rock'n roll lögum. Eitt dømi um hetta siggja vit eisini i sendingini, sum er upptikin í Las Vegas, USA.

Sylvia Vartan er upprunaliga úr Bulgarien.

Foreldur hennara flyggjaðu til Fraklands, tá hon var heilt litil. Hesum greiðir hon m.a. frá i teimum stuttu samrøðunum, sum eru millum sangirnar. Syngur hon eisini ein sang um bulgarsku áanna «Meritsa». Av øðrum songum kunnu vit nevna «She's Got Bettie Davis's eyes», «L'amour cest comme une cigarette», «Smile» og «Ne me quitte pas».

Týsdag kl. 20.35

Andar hattamansins

Ein skaldsøga eftir George Simenon liggur til grund fyrri hesum Chabrol-filminum. «Maigret» er tó ikki høvuðspersónur her. Ummælini av filminum vóru goð, tá ið hann kom i 1982 — serliga vóru sálarligu lýsingarnar hildnar at vera goðar.

Vit eru stódd i einum fronskum býi, har ein drápsmaður gongur leysur. Hann kippur einans

konur, sum fyltar eru 60 ár. Aftaná hvørt dráp fær dagblaðið á staðnum eitt skriv frá manninum. Tað er mitt á vetri, og myrkt er. Øll velja ti at verða verandi heima. Nær fer drápsmaðurin aftur at gera vart við seg?

Á «Café des Colonnes» hittast fremstu menninir i býnum. Løgrelustjórin, læknin, tingmaðurin og monsieur Labbé, ið selir

hattar. Ongin hevur sæð konu hansara i 15 ár — uttan Labbé sjálvur. Hon er brekað á kroppi, og fær ti ikki sjálf farið fyrri dyr.

Grannin hjá Labbé er ikki so finur. Kachoudas, sum hann eitur, er skræddari. Man helst man hann hava sæð okkurt, i hann er ógvuliga bangin. Hvat er tað, hann hevur sæð? Drápsmannin kanska?

Fríggjadag kl. 22.00

Lace

1 (2). Ein rættur amerikanskur sjónvarpsfilmur. Við monnum, sum eru ævintýrliga ríkir, og konufólkum, sum vita, hvat ið tær skulu brúka vakurleika sín til. Talan er bæði um umbýtt børn, sum girnd og um hevnd i hesum filmi, sum er i tveimum pørtum. Og meðan vit minnst tað. Lace gjørdist so væl umtóktur, at eitt framhald er gjørt, nevnliga «Lace II», sum eisini er i tveimum pørtum. Henda filmin fáa vit óivað høvi til at siggja seinni.

I fyrsta parti hitta vit triggjar ungar gentur, sum allar ganga á einum finum studentaskúla i Schweiz. Amerikonsku Judy, ið ætla at gerast rithøvundur. Fronska Maxime, sum bara hugsar um at giftast við onkrum rikmanni. Og ensku Jennifer, «Pagan», sum bara vil stuttleika sær.

Genturnar fylkjast. Tær hava ein stóran áhuga i felag — menn. Ikki allar kanska, men teir, sum hava okkurt yvir sær — og blaka tær t.d. eygu síni á skiðlæran, amerikansk-rikmannasynir og ikki at forgloyma ein arabisk-an sjeik.

Ein av gentunum verður við barn, og eigur hon i loynd eina dóttur. Ongin fær at vita, hvør eigur gentuna, ti tær triggjar svørja at halda saman.

Vit siggja mammurnar sum ungar, meðan tær royna at koma sær fram. Judy skripar eina søgu um kynslívið hjá einari kvinnu, og hinar hjálpa henni við egnum royndum. Annars var avtalan teirra millum, at tann av teimum, ið fyrst kom sær fram i tilveruni, skuldi

taka «felags» dótturina til sín. Gentan skuldi einans latast øðrum i eitt stytri tíðarbil.

Men so varð ikki. Lili, sum hon eitur, gerst vaksin. Hon megna at koma sær fram av egnari megi. Gerst ein kend filmsstjórna og krevur móður

ella móður sínar til svárs fyrri gerðir teirra — ti hon hevur ikki havt nakran eydnurikan barnðóm, so langt frá.

Tær triggjar verða kallaðar til fundar á einum finum gistingarhúsi i New York.

Fríggjadag kl. 21.10

Brasilianska sambandið

6 (6). Sekstáttaða sendiroðin um brasilska brotsfelagsskapin «Korsikanskur broðurnir» er nú at enda komin.

Lucien og Heloisa eru afturkomin til Brasilia — tómhent og vinarleys. Lucien biður konu sína Dulce umat útvega sær pening og ferðaseðlar, so hann kann fara til Australiu. Bankafulltrúin Gambini skal vera millummaður. Dulce heldur, at Lucien nú kemur aftur til hana, so hon jattar. Hvergin av teimum veit, at Gambini er vorðin

mafiamaður.

Réne veit hetta og boðar konu síni og fjølmiðlunum frá tí. Gambini er nú ein «liðugur» maður. Julia frá brasilsku lögregluni og Niels frá FBI duga nústani at siggja, hvussu alt hongur saman. Tey fara at jagstra Lucien og Heloisa.

Tað ger mafian eisini. Dulce roynir at ávara mann sín, men til fánýtis. At enda stendur ítalska mafian og korsikanska broðraliðið yvirfyri hvørjum øðrum. Lögreglan er tó eisini við i leikinum.